

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

fastsætte den 24. Januar — altsaa Dagen efter Lovforslagets Fremsættelse i Rigsdagen — som Skæringsdag var netop at hindre Spekulation gennem Udnyttelse af Fradraget for de 1 000 kg, som man havde Ret til at fradrage. De større Virksomheder, som ligger med store Beholdninger, vilde jo kunne unddrage Statskassen betydelige Beløb, hvis de fik deres Lagre fordelt ud til handlende, som ikke laa med 1 000 kg, og paa den Maade kunde Parterne saa indrette sig paa en Maade, som de selv fandt ønskelig, men som var til Skade for Statskassen og til Skade for dem, der ikke foretog saadanne Transaktioner.

Jeg skal tillade mig at nævne et Eksempel, der tyder paa, at Lovforslaget var almindelig bekendt allerede den 23. Januar. Fra de Undersøgelser, der er foretaget i Anledning af disse Afgifters Betaling, foreligger der et Eksempel, som viser, at et Firma, der har sin Virksomhed saa langt fra København, som det overhovedet er muligt, naar det skal være inden for Landets Grænser, allerede da Lovforslaget blev fremsat i Folketinget den 23. om Middagen, har vidst saa god Besked med det, at det foretog et overordentlig stort Salg straks den 23. om Eftermiddagen. Dette Firma solgte nemlig den 23. Januar 10 962½ kg Mel. Nu viser det sig yderligere ved den foretagne Undersøgelse, at i de foregaaende 3 Uger havde Firmaets gennemsnitlige daglige Salg været 1 440 kg, altsaa ca. en Ottendedel af det, der blev solgt den 23. Den 24. Januar solgte Firmaet slet intet; da havde man altsaa faaet rensat helt ud. Men ved at undersøge, hvad Firmaet solgte i de følgende 3 Uger, er det konstateret, at det solgte 690 kg daglig. Den 23. solgte man altsaa ca. 15 Gange saa meget.

Af de 10 962½ kg, som blev solgt den Dag, udleveredes der til Kunderne 1 900 kg, medens Resten, de 9 062½ kg, ikke blev udleveret. Det vil altsaa sige, at man har regnet med at blive fri for at betale Afgift af det, man solgte, selv om det ikke blev leveret; man skyndte sig med at faa solgt Melet, selv om der ikke var Mulighed for at faa det udleveret. Jeg kan tilføje, at der endogsaa blev solgt betydelige Mængder Mel, som var paa Vej til vedkommende Firma, og som naturligvis ikke kunde udleveres.

Denne Sag viser, at der her er gjort et Forsøg allerede den 23. Januar paa at blive fri for at betale den Afgift, som andre Firmaer, der ikke spekulerede i en saadan Transaktion, har maattet betale. Selv et

Firma, der bor saa langt fra København, som det overhovedet er gørligt i dette Land, har altsaa allerede den 23. Januar været opmærksom paa Forholdet. Jeg kan som Følge heraf ikke tænke mig, at Købmænd, som bor nærmere ved København, ikke allerede om Aftenen den 23. skulde have været vidende om Lovforslagets Bestemmelser. Det Firma, som jeg har nævnt, har ikke kunnet faa sin Viden gennem Radioen Kl. 19; det maa have faaet Meddelelse om Sagen straks, da Lovforslaget blev fremsat i Folketinget, saa vidt jeg husker ved 13-Tiden.

En saadan Spekulation i at unddrage Statskassen disse Beløb kan ikke være rigtig, navnlig ikke naar man tænker paa de mange Firmaer, som ikke har spekuleret i at unddrage sig Beskatningen, og jeg vil mene, at man slet ikke kan anlægge den Betragtning, at Købmændene ude omkring i Landet den 24. har været uvidende om, at disse Afgifter skulde betales.

Endelig skal jeg nævne, at man regner med, at der sælges ca. 500 t Mel om Dagen her i Landet, hvilket kun svarer til et Afgiftsbeløb af ca. 20 000 Kr. Hertil kommer, at alle, som havde Kendskab til Lovforslaget, ingen Ret kan have til Tilbagebetaling; og da det før nævnte Eksempel viser, at man selv paa de mest afsides liggende Steder var klar over Situationen allerede den 23. om Eftermiddagen, har aabenbart alle vidst Besked. Da tilmed 1000 kg var fritaget for alle, som skulde betale Afgift, kan jeg ikke se rettere, end at det er meget tvivlsomt, om der overhovedet er nogen, som har haft Tab. Jeg maa derfor afvise Lovforslaget.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Lange):

Jeg maa meget beklage, at den højtærede Landbrugsminister afviser det Lovforslag, som jeg paa nogle Partifællers og egne Vegne har forelagt, og ikke mindst maa jeg beklage, at den højtærede Minister som Begrundelse for sin Afvisning fremfører en Række Argumenter, som har meget lidt med Sagens Kærne at gøre.

Den højtærede Landbrugsminister opholdt sig meget ved, at man den 24. og nogle endda den 23. havde vidst, at Lovforslaget var fremsat eller vilde blive fremsat. Jeg har overhovedet ikke rejst nogen Tvivl om, at i hvert Fald en stor Del af de Mennesker, der handler med disse Varer, har vidst Besked om, at et Lovforslag var fremsat og kunde ventes at blive gennemført. Sagens Kærne, som den højtærede Landbrugsminister gik uden om, er imidlertid, at de, der